

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CTP – Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Tuženici: Regione Campania (C-516 do C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 i C-518/12)

Predmet

Zahtjevi za prethodnu odluku – Consiglio di Stato – Tumačenje članka 4. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1191/69 od 26. lipnja 1969. o djelovanju država članica u vezi s obvezama koje su svojstvene javnim uslugama u željezničkom i cestovnom prometu i prometu unutarnjim vodnim putovima (SL L 156, str. 1.) – Pravo privatnih poduzetnika na naknadu troškova koji su proizšli iz obveze pružanja javnih usluga – Prijevoznik nije podnio nadležnim tijelima zahtjev za ukidanje obveze pružanja javne usluge koja za njega uzrokuje ekonomski gubitak – Obveza ne spada u poslove javne službe koje države članice trebaju ukinuti

Izreka

Članke 4. i 6. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1191/69 od 26. lipnja 1969. o djelovanju država članica u vezi s obvezama koje su svojstvene javnim uslugama u željezničkom i cestovnom prometu i prometu unutarnjim vodnim putovima, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1893/91 od 20. lipnja 1991., treba tumačiti u smislu da za obveze pružanja javnih usluga koje su nastale prije stupanja na snagu spomenute uredbe nastanak prava na naknadu troškova koji proizlaze iz izvršenja tih obveza ovisi o podnošenju zahtjeva predmetnog poduzeća za ukidanje tih obveza kao i o odluci nadležnih tijela o održavanju ili ukidanju tih obveza nakon njihovog isteka. S druge strane, u pogledu obveza za pružanje javnih usluga nastalih nakon tog datuma, nastanak tog prava na naknadu ne ovisi o tim uvjetima.

⁽¹⁾ SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. travnja 2014. – Francuska Republika protiv Europske komisije

(Predmet C-559/12) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Potpore u obliku neograničenog implicitnog jamstva u korist La Poste koje proizlazi iz njezinog statusa javne ustanove — Postojanje jamstva — Prisutnost državnih sredstava — Prednost — Teret i standard dokazivanja)

(2014/C 159/10)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter i J. Bousin, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky i D. Grespan, agenti)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 20. rujna 2012., Francuska/Komisija (T-154/10) kojom je Opći sud odbio tužbu Francuske Republike radi poništenja odluke Komisije 2010/605/EU od 26. siječnja 2010. o državnim potporama C 56/07 (bivši E 15/05) koje je Francuska odobrila La Poste (SL L 274, str. 1. – Pomoć koju je Francuska navodno dala u obliku neograničenog implicitnog jamstva u korist La Poste koje proizlazi iz njezinog statusa javne ustanove koja obavlja industrijsku i komercijalnu djelatnost – Ustanova na koju se ne primjenjuju opći propisi koji se odnose na restrukturiranje i likvidaciju poduzetnika u poteškoćama – Postojanje prednosti – Postojanje prijenosa državnih sredstava – Teret i standard dokazivanja – Asimilacija uvjeta angažiranja odgovornosti države s mehanizmom jamstva

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Francuskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 32, 2.2.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. travnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Bundesfinanzhof – Njemačka) – Hauptzollamt Köln protiv Kronos Titan GmbH (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld protiv Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

(Spojeni predmeti C-43/13 i C-44/13) ⁽¹⁾

(Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje energenata — Proizvodi koji nisu spomenuti u Direktivi 2003/96/EZ — Pojam „gorivo za ogrjev ili ekvivalentno pogonsko gorivo”)

(2014/C 159/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Hauptzollamt Köln (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld (C-44/13)

Tuženici: Kronos Titan GmbH (C-43/13), Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Bundesfinanzhof – Tumačenje članka 2. stavka 3. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije (SL L 283, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.) – Oporezivanje energenata za koje u direktivi nije točno određena razina oporezivanja – Pojmovi gorivo za ogrjev ili ekvivalentno pogonsko gorivo – Mogućnost da se na proizvod koji se koristi kao gorivo za ogrjev primijeni porez predviđen za proizvod koji mu je kemijskim sastavom najsličniji, kada se na njega primjenjuje viši porez od onog koji je predviđen za goriva za ogrjev zbog toga što se može koristiti kao pogonsko gorivo

Izreka

Uvjet iz članka 2. stavka 3. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije, prema kojem se energetske proizvode za koje u spomenutoj direktivi nije točno određena razina oporezivanja oporezuje s obzirom na njihovo korištenje, po stopi predviđenoj za gorivo za ogrjev ili za ekvivalentno pogonsko gorivo, treba tumačiti na način da kao prvo valja utvrditi koristi li se predmetni proizvod kao gorivo za ogrjev ili kao pogonsko gorivo, prije nego što se, kao drugo, utvrdi s kojim se od pogonskih goriva ili goriva za ogrjev, ovisno o slučaju, koja se nalaze u mjerodavnoj tablici Priloga I. toj direktivi predmetni proizvod može učinkovito zamijeniti u okviru njegovoga korištenja ili, ako to nije moguće, koje mu je od spomenutih pogonskih goriva ili goriva za ogrjev prema svojim svojstvima i namjeni najbliže.

⁽¹⁾ SL C 123, 27.4.2013.